Recensie: Musical Sneeuwwitje **1/2

Plopsa Theater De Panne
dinsdag 2 juli 2024

foto © Studio 100

Recensie:
Mede dankzij Walt Disney is het verhaal van Sneeuwwitje een absolute klassieker onder de westerse sprookjes. De mooie prinses wordt uit de weg geruimd door haar jaloerse stiefmoeder en uiteindelijk wakker gekust door de prins van haar dromen. In 1998 werd het door Studio 100 al omgetoverd tot een musical en sindsdien wordt hij met regelmaat van de klok van onder het stof gehaald. Deze keer mogen Ianthe Tavernier en Michiel De Meyer in het Studio 100 Theater in De Panne in de rollen kruipen van Sneeuwwitje en haar prins. Met hun magische duet 'Hou Van Mij' mogen ze de hartjes veroveren van de prinsjes en prinsesjes die in de zaal zitten. De papa's en mama's blijven ondertussen een beetje op hun honger zitten.

Wie vertrouwd is met de legendarische 'Samson en Gert Shows' weet dat je daar als begeleidend volwassene heel wat humor voorgeschoteld krijgt in de verschillende dubbele bodems die in de teksten verweven zitten. Als papa, mama, tante of nonkel beleefde je net als je spruit een leuke tijd. De 'Musical Sneeuwwitje' heeft dat jammer genoeg veel minder. Lakei Aimé heeft hier en daar een schuinere opmerking, maar daar blijft het dan ook bij. We kunnen dus gerust stellen dat dit product van Studio 100 niet echt onder de categorie familie-entertainment valt, maar echt specifiek een kindervoorstelling is.
Je merkt het ook aan het decor. De kinderen worden overdonderd door de geweldig mooie grafische beelden op de LED-schermen. De dames en heren van de grafische afdeling hebben fantastisch knap werk geleverd. De manier waarop James Cookes gezicht verschijnt, is een magische spiegel waardig. Maar het maakt het contrast met de pover uitgevallen fysieke decorelementen des te groter. Die zijn op zijn minst gezegd echt minimalistisch. Het rudimentaire van deze decorstukken steekt gigantisch af tegen de afgewerkte beelden op de schermen.
Oké, de tekst en de vormgeving bleven een beetje in de middelmatigheid steken, maar wat met de liedjes? Ook daar moeten we helaas melden dat de muziek van Johan Vanden Eede vooral melodieën van dertien in een dozijn opleverde. Alleen 'Hou Van Mij' en 'Ben Ik Slecht' steken boven het maaiveld uit. Het eerste is de oorworm van de voorstelling en de kans is groot dat wanneer u het theater buiten loopt die melodie nog een tijd in je hoofd blijft hangen. 'Ben Ik Slecht' is het topnummer voor de koningin. Het is het enige moment in de voorstelling waar het personage van de koningin geen karikatuur is. Ruth Beeckmans mocht vanuit echte gevoelens zingen. Mooi uitgelicht in een witte spot tegen een kille, blauwe achtergrond groeit het nummer van gevoelig naar krachtig, van medelijden naar schuldbesef. Het is muzikaal het hoogtepunt uit de voorstelling.

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

Het vocale hoogtepunt is dan weer voor Ianthe Tavernier. Haar prestaties zorgen voor de magische toets in deze musical. Ze moet de zwakke zangprestatie van de dwergen doen vergeten en het publiek charmeren en … daar slaagt ze met brio in. Er waren trouwens bij de dwergen meer problemen dan alleen de zang. We gaan ons hier niet mengen in de discussie of het casten van personen met dwerggroei nu mag of niet mag. We laten dit over aan de WOKE-generatie die daar meer dan een bos over op kan zetten. Wat ons vooral tegenviel, was de verstaanbaarheid van de acteurs.

Studio 100 is in de zoektocht naar geschikte dwergen internationaal gegaan. Het gevolg is dat er acteurs tussen zitten die als moedertaal Engels hebben. Op zich hoeft dit geen enkele probleem te zijn. Met voldoende coaching kan je die mensen perfect verstaanbaar Nederlands laten spreken gezien hun hoeveelheid tekst eerder beperkt is. Maar daar komt de aap uit de mouw. Blijkbaar heeft men daar onvoldoende tijd voor uitgetrokken in de voorbereiding van deze productie, want op bepaalde momenten waren de dwergen amper verstaanbaar. In een voorstelling gericht op kinderen (die misschien niet allemaal het Nederlands als moedertaal hebben) zou dit niet mogen.

Gelukkig hadden de andere acteurs daar geen last van en waren die, zelfs in de zang, goed verstaanbaar. We willen daarbij Lloyd Russel extra vermelden. Deze jonge acteur mag de rol van Aimé, de lakei van de koningin, vertolken en is daarmee eigenlijk de spil van de verhaallijn en de stuwende kracht achter de humor van het stuk. Naast het feit dat hij zijn personage treffend neer wist te zetten, waren we ook erg gecharmeerd door zijn stem. In het lied 'Waarom?' heeft hij zijn moment in de spotlights en hij neemt dat ook.

Ook dat viel ons op: we zaten in de eerste voorstelling voor het grote publiek en één van de "grote namen" op de affiche die het publiek naar De Panne moest lokken, ontbrak al. Niet dat we te klagen hadden over de prestaties van Lloyd Russel, integendeel. We hadden alleen op zijn minst gehoopt dat men Lloyd de eer zou geven die hij verdient en hem bij de voorstelling van de cast op de website ook als "Lakei" te plaatsen, naast Manu Van Acker.

< Sascha Siereveld >

Cast:

Ianthe Tavernier - Sneeuwwitje

Michiel De Meyer - Prins

Ruth Beeckmans - Koningin

Lloyd Russel - Aimé (lakei van de koningin)

James Cooke – Spiegel

Creatives:

Muziek: Johan Vanden Eede

Tekst: Gert Verhulst, Danny Verbiest en Hans Bourlon

Regie: Walter Van de Velde

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.